

Universitätsbibliothek Paderborn

Triapostolatvs Septemtrionis

Caesar, Philipp

Coloniæ Agrippinæ, 1642

8. Visio S. Rimberti de Arnulfo Presbytero, huius querela, & per illius abstinentiam liberatio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43650

Martyrium paratus, quod intelligitur in purpura, amore Dei & proximi flagrans, quod per coccum bistinctum exprimitur. Et sicut byssus de terra eruta longo exercitio, siccandi, tundendi, purgandi, coquendi, & nendi, gramineum solet perdere, & candidum in se recipere colorem: ita ipse cum magno continentiae labore quasi natuum exsudans humorem, & decorem dignæ Deo puritatis, solerti ieiuniorum & vigiliarum & orationum & lectionis patientiae & humilitatis instantiâ peruenit. Quibus omnibus tintinnabula habuit permixta: quia raro aliud ab illo quam prædictarum virtutum suauissimus sonitus audiebatur, qui rursum operum eius sublimitate audientium mentibus commen-dabatur; sicut & sequens de illo huius opusculi textus manifestius ostendet.

C A P V T VIII.

Visio S. Rimberti de Arnolfo Presbytero, huius quærela & per illius abstinentiam liberatio.

CVM adhuc esset in obsequio successoris sui Domni Ansgarij, apparuit ei Presbyter Arnulfus iam diu defunctus, & per contanti de eius causa in alterius seculi vita dolenter respondit: Ego, inquiens, dum ad hoc in carne essem negligenter de animæ meæ agebam salute, grauitatem personæ meæ competentem non seruans, ocio sapienter vacans, & alis

*Quarela
dudum iam
morsus presq
byero Atz
nulsi.*

& aliquando etiam in dicto ieiunio carnem
manducans, aliaque similiter interdicta in
esca & potu frequenter usurpans: pro tali-
bus commissis indignus sui hactenus ad præ-
sentiam Dei venire; Sed si tua, ait, fraternitas
pane & sale & aquâ contenta, à ceteris viatura-
libus abstinentiam quadraginta diebus pro-
me facere vellet, crederem me per Dei mis-
ericordiam ab huius repulsionis meæ senten-
tiâ seu poenâ liberari. Cui cum ipse ut ei vi-
deatur ita se facturum esse polliceretur,
expergefactus de somno, mox ut Episcopum
alloqui potuit, Visionem ei omnem exposuit.
Acceptoque ab eo consilio, toto quadragin-
ta dierum spacio nullo alio cibo vel potu est
vsus, nisi pane tantum & aquâ. Eodem tem-
pore tanto dentium dolore vexabatur, ut i-
psis sibi panem ad reficiendum commolis-
tinere non posset: quamobrem ipsum pa-
nem comminutatim terendo seu manibus
confricando in ipsam aquam commiscebatur,
& ad leuamen dentium quodammodo instar
pultis emolliebatur. In quo etiam ad augmen-
tum abstinentiae ea quæ in simplici decoctio-
ne panis esse possent plutimum defecerunt,
& vis scilicet alimenti, & suavitatis ac dele-
Arnulfus
resby. ap. *Arnalfo* *abstinentiae,* ipse Presbyter pro quo hæc age-
raret pia uidam fœmina, quæ multis diebus paralytica iacebat, nomi-
ne Helahvih; cui longa quidem infirmitas
membra

S. Rim.
berti pro
ipso absti-
nentia.

membra grauauit, sed tamen ut de quodam
Beatus Gregorius dicit, ipsa infirmitas ea-
dem mēmbra à bono opere non ligauit. Co-
tidie enim se ad Ecclesiam deportari faciens,
verbum vitæ ibidem delectabatur audire,
Hymnisque & Laudibus prout potuit die
noctuque vacare. Huic ut dictum est per vi-
sum apparet Presbyter memoratus, famulo
Dei Rimberto gratias referri petiuit de par-
simonia pro eius saluationi exacta, quam &
instantum sibi profecisse mandauit, ut abne-
gatum tibi prius ad conspectum Dei acces-
sum & aulæ cœlestis introitum per hanc
condonatum constaret. Ipse vero Rimbertus
inter eos, inquit, ascribetur, de quibus dici-
tur: Fulgebunt iusti, & tanquam scintillæ in
arundineto, discurrent; & de quibus Psal-
mista ait: Ibunt de virtute in virtutem. Istius-
modi Visionibus vir Dei nil vñquam animo
extolli solebat, sed per humilitatis tutissimam
semper viam incedens ita quodammodo co-
tidie virtutum gradus ascendit, ut sèpè di-
ctum semper attendere videretur Beatum
Gregorium, dicentem: Vnusquisque vestrum,
Fratres, magnus esse studeat; sed tamen ma-
gnum se esse quodammodo nesciat, ne dum
sibi magnitudinem arroganter tri-
buit, amittat.

*Holab.
vvh; sequē
liberatū
nunciat.*

C A P .